

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Veronen. Episcopo S. Romanae Ecclesiae Cardinali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

possit in regno Norrvagiæ denuo debacchari, aut persecutionem in Ecclesiis ulterius suscitare. Datum ut supra.

In eundem modum illustri Regi Suetiæ. In eundem modum nobili viro Comiti Suetiæ.

NIDROSIEN. ARCHIEPISCOPO.

EXaminatam tuæ fidei puritatem & fervoris constantiam, quam nec persecutio nec gladius nec fames nec exilium diuturnum à caritate Christi separare potuit, vel dejicere à statu libertatis ecclesiasticæ conservando, quem etiam nec terror coëgit, nec minæ moverunt, nec demulserunt blanditiæ, nec preces nec promissiones potuerunt inducere ut Suero sacrilego & apostata, qui regnum Norrvagiæ per effusionem sanguinis & violentiam occupavit, in matris infamiam se asserens de regali progenie descendisse, vel latenter annueres, vel expressè faveres, dignis in Domino laudibus commendamus; & tanto amplius ex hoc tuæ fraternitatis fortitudini congaudemus, quanto in te potius persecutor exarsit, sed constantia tua ejus tyrannidem superavit. Vnde cum tibi contra tyrannum illum à tuis esset suffraganeis assistendum, nec eorum aliquis eidem excommunicato deberet præstare favorem, utpote qui Ecclesias & ecclesiasticos viros servituti subjicere nititur, opprimere pauperes; & effundere sanguinem innocentem, ferre non possumus non molestè quòd Bergen. Episcopus, suffraganeus tuus, contra bonæ memoriæ Celestini Papæ prædecessoris nostri mandatum, & contra tuum etiam interdictum, castra ipsius sequi non dubitat, celebrans excommunicato divina, & in ejus præsentia universa exercens ecclesiastica sacramenta: qui licet à te fuerit sapius evocatus, tuo tamen se noluit conspectui præsentare. Quia verò tanta præsumptio severiori debet animadversione puniri, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus Episcopum ipsum, si præmissis veritas suffragatur, ab officio beneficiique suspendas, nec prius sententiam suspensionis relaxes, quam nostro se conspectui præsentarit. Quòd si forsan sententiam tuam servare, neglexerit, eum anathematis censura percillas, & singulis diebus do-

minicis & festivis, pulsatis campanis, & candelis extinctis, excommunicatum facias publicè nunciari: ut quem timor Domini à malo non revocat, rubor saltem & pœna compescant. Sciturus quòd nos prædictum Suero absolvere non proposuimus, nisi taliter satisfaceret de commissis, quòd ejus esset satisfactio non irrationabiliter admittenda. Datum ut supra.

*VERONEN. EPISCOPO
S. Romanæ Ecclesiæ Cardinali.*

Sicut ex tuarum & aliorum multorum accepimus contentia literarum, cum V. Ecclesiæ de Nigrario Clericus adversus Archipresbyterum & fratres ipsius plebis graves inimicitias concepisset, tu eum propter enormia facinora sua, & quia cum sceleratis & iniquis hominibus conversando arma portabat Clericis interdicta, multaque alia nefaria committebat, ab officio beneficiique suspensum excommunicationis etiam vinculo innodasti. Clericus autem ipse in concepta malitia perseverans, eundem Archipresbyterum, boni testimonij virum, sanguine generosum, amicum religionis, hospitalitatis superatorem & aliorum operum pietatis, à Veronen. civitate, ad quam profectus fuerat pro Ecclesiæ suæ negotiis peragendis, ad suam Ecclesiam redeuntem, cum complicitibus suis seculari potestate bannitis, diabolo instigante, propriis manibus (sicut dicitur) interemit, & in frustra concidere non expavit. Cumque ceteris fugientibus ipse à Potestate ac Consulibus captus, detrusus fuisset in carcerem, & propter validas probationes & indicia manifesta ferri posset in eum sententia capitalis; ad majorem facinoris evidentiam, licet quòd reus esset sanguinis defuncti Archipresbyteri à populo clamaretur, ad paucorum tamen instantiam indictum est à Potestate personale duelum. Verùm in tanto discrimine constitutus, & vitæ suæ pertimescens, utpote perpetrati sceleris conscientia vulneratus, patre medio, qui pro se ac filiis pacem pro morte dicti Archipresbyteri dicitur recepisse, mandatis consanguineorum defuncti per omnia parere promissit. Quibus pro illata injuria octingentas libras intercedente pacto promissit pariter & persolvit. Et quoniam amici Clerici memorati apud te precibus instare

F f ij

*Epist. 384.
Vi. Bergenem
Episcopum ty-
ranni fauorem
deponat.*

*Epist. 385.
De homicida
deponendo ab
ordine facto.*

non cessant ut eum officio & beneficio restituere debeas, excommun. vinculo primitus absolutum; aliis è contra clamantibus Clericis & laicis rectius sentientibus eum tanquam reum sanguinis restituendum non esse, sed potius perpetuò deponendum; tu in tanta rerum ambiguitate, quid tibi foret agendum, sedem apostolicam consulere decrevisti. Nos ergo attendentes quòd non solum à malo, sed etiam ab omni specie mali sit secundum Apostolum abstinendum, nec volentes quòd maleficia remaneant impunita, fraternitati tuæ taliter respondemus, quòd si præmissis veritas suffragatur, præfatum V. Clericum ab omni beneficio ecclesiastico per te fieri volumus alienum, ipsūque nihilominus excommunicatum publicè nuncies, & facias tamdiu appellatione remota ab omnibus evitari, donec cum tuarum testimonio literarum nostro se conspectui repræsentet animadversione canonica puniendus. Si qui verò se duxerint opponendos quòd minùs mandatum apostolicum impleatur, tu eos, ut à sua temeritate desistant, per censuram ecclesiasticam cessante appellatione compellas. Datum apud civitatem Castellanam, VII. Idus Octobris.

R. TITVLI S. MARCELLINI
& Petri Presbyt. Cardinali, monasterij
Cassinen. Abbati.

Epist. 386.
Vt & suos fluxos mores & carnobij sui corrigat.

* Addendum
hoc loco videtur, non solum

TActi sumus dolore cordis intrinsicus, & cor nostrum gravi mœrore tabescit, quoniam odoris suavitas, quæ de sancta religione per beati Benedicti meritum ab Ecclesia Cassinen. ad cetera monasteria quondam effluerat, à qua etiam tanquam à suo fonte per totius orbis climata derivata suæ sumpserunt institutionis exordium,* ex majori jam parte defecit, verum etiam in factorem horridum est conversa, ut ad eam adulescentulæ jam dicere dedignentur, *Curremus in odorem unguentorum tuorum*, cui dicere consueverant, *Oleum effusum nomen tuum, adulescentulæ dilexerunt te nimis*. Super hoc autem tu non videris alienus à culpa: qui cum tibi sit ipsius Ecclesiæ cura commissa, culpam negligis corrigere subditorum: quia (juxta verbum sapientis) ubi non est gubernator, populus corrumpitur, pastoris incuriam dissolutione ovium accusante. Veruntamen licet aliquid asperum tibi scribamus, plus id admonitioni quam

redargutioni debes ascribere, cum te per hoc cautum & providum reddere intendamus. Scis etenim sacra te docente scriptura, quòd pater filium, quem diligit, corripit, & amici meliora sunt verbera quam oscula inimici, viaque vitæ est increpatio disciplinæ: quam si diligenter attendas, cum sapiente, qui timet & declinat à malo, tuam diriges semitam circumspectus, in viam stulti non abiens, qui transilit, & confidit. Ad hæc, si quasi ad excusationem in temporalibus tuæ studium intentionis expendis, ut Ecclesia tua in possessionibus dilatetur, illas omnibus debes præferre divitias, quibus inter filias Sion tua supergredi valeat universas, quæ videlicet in spiritualibus attenduntur. Primum namque jubemur querere regnum Dei, & sic nobis adjici omnia promittuntur. Vnde si Marthæ studium laudabiliter retinens, partem Mariæ, quæ non auferetur ab ea, tibi eligere voluisses, de spiritualibus sollicitius meditando, scandalum illud potuisses evadere, per quod Cassinen. Ecclesia in observantiis regularibus adeo inferior prædicatur, ut quæ mater religionis extiterat & magistra, vix filia sive discipula jam meruerit appellari. Vt igitur amplius in te proficiat manifesta correctio quam amor absconditus, nos ad correctionem tuam hæc omnia prælibantes ad excitand. in melius, cum dulcibus amara miscendo, discretionem tuam rogamus, consulimus, & in Domino plurimum exhortamur, quatenus ex his dignum capiens intellectum, te cum Apostolo ad anteriora posteriorum oblitus extendas, & ad observantiam religionis & ordinis, quam taliter excidisse dolemus, in tuo monasterio congruè relevandam eo modo studeas vigilare, ut famæ dispendium, quod idem monasterium sub tuæ fuit hæctenus negligentiæ torpore perpeffum, per tuæ sedulitatis instantiam redimatur, & dissolutionis amota materia, quæ tantorum origo malorum extitit principalis, per tuæ informationis exemplum grex tibi commissus sub regularibus institutis arctius restringatur. Vnum autem inter cetera debes summo opere præcavere, ne (secundum quod dixit Apostolus, *Timeo ne cum aliis predicaverim, ipse reprobis efficiar*) in conversatione tua te talem exhibeas, quòd à te offendiculum aliquod oriatur, per quod via tuis subditis in corruptionem pateat & rui-